

రంగ రాజు!

(నాటికి)
రాజ్యాలు పు

పాత్రలు : రంగరావు.... గజ తి.... సూరి....
వెంకటాచారి.... ఒక ఆతను

అదొకరామ. వెళ్ళి తాని గోడంకి వినిచూతారంటే. అమా దర్జు తగిలించి వున్నాయి. గడి ఒక పుస్తకం కాక. దాన్నింక అనక్కనే కరుణక వంచం-ద అన్న అర్జు. ఆ పదపు డబ్బు వ్యాపకం. గుండెల మీద విప్పిస్తా. కుడిచేతి : మంచుకు చిన్న పుస్తకం. పేరం ఆకర్షణక, ఒకడు వేరం. ఒకడు వెళ్ళా మీద. ఇంకా. కామిని వున్నాడు. అందరి వున్నా చివరకు. తెచ్చేవగానే ఆకర్షణకంబున్నాడు. అర్జుయి

మువకులు వుంటున్న రాము. యున్న ప్రకటనంటే - కాలం ఎదమ మూల (పేక్షకులకు) చిందరవందరగా వున్నకాలు. మీద వదువు చుట్ట. 'అర్జుయి' ల కింద వెట్టుకొని. నిర్దరోతు పెద్ద పుస్తకంతో. (పేక్షకులకు యే, చుట్టూ నలుగురు కూచుని క ర్పిమీదా, ఒకడు ఇనప్పెట్టి కాకు ఏవో దర్జు బోర్లిండు దాదాపు సమాన వయసులో నలుగురు సీరియవగా వేరాట కతున్న గురక తప్ప ఇంతే

శబ్దము వినిపించదు. కొంత నిశ్శబ్దం గడిచిన తర్వాత, వెంకటాచారి ఒక్క కొట్టి, "బో" అన్నాడు. ఒక్క సారి నలుగుర్లోనూ చలనం వుంది.

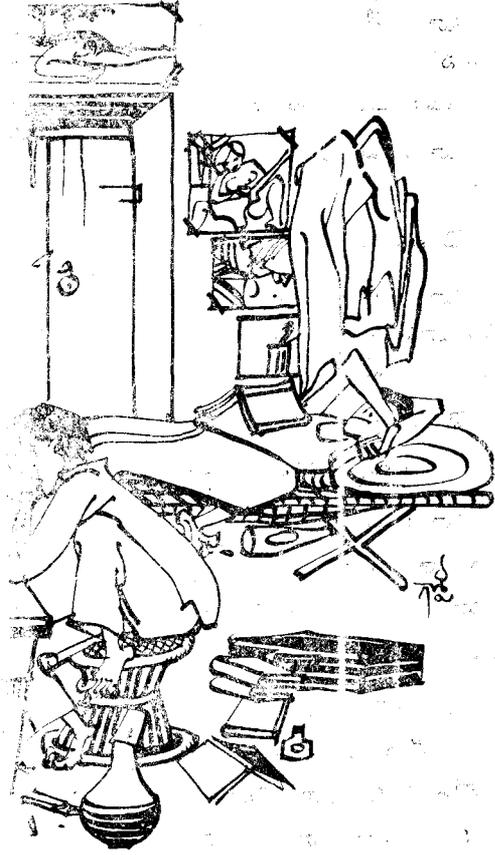
అవతి: (వెంకటాచారిలోకి చూసి) రాంగ్ డిక్టేర్ :
సూరి: (తనూ చూసి) ఆతను రాంగ్ డిక్టేర్ :
అంతా "రాంగ్ డిక్టేర్-దబ్బు ఇచ్చుకో" అని చెకలు

వేస్తారు
రంగరావు: ఇష్ట! నిశ్శబ్దంరా.... నిశ్శబ్దం! ఇంత గట్టిగా ఇంత అతివేళ, ఇలా కేకవేస్తే, మాయింటి వోవదు తెలారే లోవకోకి కాళి చెయ్యమంటాడు నన్ను. గాడవ చెయ్యకుండా, అడగకా వూ.... వీమిత్రా వెంకూ... ముంటావ్! రాంగ్ డిక్టేర్ కావు-దబ్బిచ్చేయ్!

సూరి: రాంగ్ డిక్టేర్ చేస్తే (ఆరవబోయి, రంగరావు సైగకి చూడు) దబ్బులివ్వరాయ్. ఈ ఒకటి నాకు చాస్టుం దదు.

అహో! గొప్పరాలు! కాదూ సూరి, రూల్స్ తెరిసిన సుక్రే వున్నా ఇట్టివి!

సూరి: ఇదేం రూలులా: ఏక్కడ నుంచి తెచ్చావ్? రంగరావు: వెళ్ళి, పెద్ద పెద్ద క్లబ్బుల్లో చూడ విలా అడిగావో బోనీ, మన ఆంధ్ర సాంస్కృతిక సంఘానికి వెళ్ళి తెచ్చి నాలుగంటలూ అక్కడ వేకాడుతూనే వుంటాడు!

రంగ: అదే ఆంధ్ర సంస్కృతి!

సూరి: ఆంధ్ర సంస్కృతి, దేశ సంస్కృతి నాకేందుకోయ్. నాక్కావలసింది. రూలు ప్రకారం దిద్దు.

వెంకు: రూలు ఇక్కడ చెప్పొద్దటా మీరే రూలు మాట్లాడతారేంరా. మీరు వెళ్లి ఏ క్లబ్బులోనై కనుక్కోండ్రా.

గణ: రిక్తా కట్టింతు, పద-వెళ్లం. (చాడు)

వెంకు: పద-నాకేం బయమా.... (చాడు)

రంగ: కూచోందోయ్. ఊరికే గోసా! (కూచున్నారు) మాడు మిత్రమా వెంకూ! ఇది క్లబ్బుకాదు నారూము. కనీసం కానీ క్లబ్బు కూడా కాదు. నారూము! ఇక్కడ రూలు మాట్లాడితే, కుదరదు. ఏదో సరదా, కాంక్షేపానికే ఆడుకుంటున్నా. అంచేత, ఎలాగో సెటిల్ చేసేసుకుందాం.

వెంకు: చేసుకుందారా-నేకాదన్ను, గోసీ, మొన్న ఆదివారంనాడు

గణ: మొన్న ఆదివారం ఎలా అవుతుంది? బుధవారం!

వెంకు: అబ్బ. ఏదో ఒకటిరా. మొన్న గోసీ-పోయిన ఆదివారం. సూరిగాడు రాంగ్ డిక్టర్ చేశాడు, ఎప్పుడేం చేశాడు.

సూరి: నేను రాంగ్ డిక్టర్ చచ్చినా చెయ్యమ. నాకు ఆలాంటి, సారీ, ఇలాంటి. అలాంటి లేవు. మీద పెట్టకు.

వెంకు: నువ్వు దబాయించకురా సూరి! ఆ రోజు నువ్వు డైమన్ ఆసు, ఆటిసు ఆసులా పెట్టి మాపించిందా?

సూరి: నేనెందుకు మాపిస్తానా. నాకే న్నా చత్వారమా, కళ్ల మసకా.

గణ: మరెందుకు పెట్టుకున్నావు కళ్ల కిక్కు?

సూరి: పెట్టుకున్నాను గనకే చెబుతున్నాను. అలాంటి పొరపాటు పని నేను ఎప్పుడూ చెయ్యను.

వెంకు: ఎప్పుడూ చెయ్యవు. అవాళ చేశావు!

సూరి: నేనేం కిప్పు చూపించలేదురా యనా. నువ్వు ఎవడిని చూపి ఎడను కుంటున్నావో. ఆ మాట కొస్తే ఆ ఆదివారం నాడు నేను ఆటకే రాతేడు!

వెంకు: చూశావా చూశావా. దబాయించు ఇలాంటి మనుషుల్లో ఆడడం బుద్ధి పొరపాటు. చీచి.

సూరి: ఒరే వెంకూ! ఆనానరంగా చించులు తొక్కకు. రాజకీయ నాయకుల్లాగా నేను తప్పాట ఆడలేదురా నన్నునమ్ము. అందరూ నా శీలాన్ని శంకించాలని నువ్వు అలా మాట్లాడుతున్నావు, అంతే!

అబ్బాయి: (నిద్రలోంచి, మత్తుగా) ఏంటా గొడవ? మీరు పడుకోదు, ఒకరి పడుకోవవ్వరు. పోనీ, రెండు గంట లాగి గోల చెయ్యండ్రా, తెల్లారింది కాబోలు, కాంటి ఆరుస్తున్నాయని, లోకులు లేస్తారు. (అవులిస్తూ) డైమెం ?

సూరి: పడుకోవోయ్. నిద్రపోయే వాడికి డైమెండుకు!

గణ: లేవనికీ పాపం ఇంకా చిముదిమోసని!

వెంకు: కాదులే, నిద్రపోడానికి ఇంకా ఎంత అవకాశం వుందోనని, అవులిస్తున్నాడు, అదే-అలోచిస్తున్నా. (పాడుతూ) నిదురపోలా తమ్ముకా!....

సూరి: (పేక ముక్కలు కలుపుతూ) రందోయ్, కలపు తున్నాను. రండి.

రంగ: రావడం ఏమిటి? వెయ్యి ఇక్కడే వున్నాంగా. ఊరికే అలసి పొయి, అలా అలా వెనక్కి నడుములు వాలుస్తున్నాం. యువకులం గదూ!

గణ: ఈ వెంకుగాడి రాంగ్ డిక్టర్ తేలాలోయ్, తేలకుండా నేను ఆడను

రంగ: ఆది తేలదింక అంతే, ఆ ఆటలేవనుకోడం, మళ్లీ మొదలు పెట్టుకోడం!

గణ: అదెలాగోయ్. నాకు ఒక్క కార్డుతో వుంది ఆట. వీడినుంచి మొత్తం గోవింద కొట్టాలి. పోనీ ఎంతోకాంత ఇమ్మనండి అసలు పోయినా, వడ్డీ వచ్చినంత సంతోషిస్తాను

రంగ: నిక్కొడికే ఇస్తే ఎలా. అందరికీ ఇవ్వాలి. ఎంత మందికని ఇవ్వగలడు?

గణ: ఈ రంగారావు సపోర్టు ఎక్కువై పోయిందోయ్ వీడికి.

సూరి: వాడి నానమరిదిది, వీడి పెద్దనన్నగారివీ ఒకేజిల్లా కదూ. అందుకు.

రంగ: సపోర్టు ఏమివోయ్ వాడివ్యవంటున్నాడు. మీరు ఇవ్వాలంటున్నాడు. పట్టించి కుదిరేది? లేదంటే. నామాటోటుంది, జాగ్రత్తగా చివండి.

వెంకు: ఏమిటి?

రంగ: ఆట బహిష్కారం వట్టండి ఆ వులింక లోచ్చేస్తున్నాయ్.

వెంకు: అవురింతోస్తే ఆట మానేస్తామా? అవులిస్తూనే ఆడదాం

సూరి: ఇవ్వమంటే ఆవులు.... ఇవ్వు

వెంకు: అమ్మో... సూరిగాడు జోకీకాడు నవ్వండో హూయ్ నవ్వండి. (నవ్వారు)

రంగ: ఇష్టం... అంతగా నవ్వకండ్రా. మా మునలాయనో చాడంతే, చెప్పకండికీ శరిమేస్తాడు.

వెంకు: దగ్గర్లో పట్టెక్కనుంది గనక? అన్నచెట్టే మీద లకీ మిడెలకీ రోడ్లకీ అట్టేస్తున్నాయని నరికేస్తూ వుంటే

రంగ: వనమహోత్సవం చేయించి, మంత్రిగారిని పిలిపించి మొక్కనాటించి, పేకీ తరుముకాడు....

గణ: మొక్కకింద ఇంతమందిమీ... దూరతా?...
అనంభవం.

వెంకు: ఈరితే రాతాని కొట్టమంటే, ఎంతసేపయినా
కొడతా. పంపవోయినా.

గణ: పంచదానికి నేను ఒప్పుకోను

రంగా: ఎందుకని;

సూరి: పోనీ పవు పండు.

గణ: వెంకు దబ్బులేనేనే పంచద... ఎంతో కొంత
ఇప్పువంది.

సూరి: ఎంతో కొంత ఇచ్చెయ్యి. పోనీ.

వెంకు: ఇంద్ర, నీ మొహానికి పది...వయ దాట. తీసో
కొట్టదిక్క.

గణ: పదిపైసలా.... నా ఆట అయి పుంటే, నువ్వు పది
రూపాయలు ఇచ్చేసింది. నువ్వే పుంచుకో. (విసిరాడు)

వెంకు: నాకొద్దు. నువ్వే పుంచుకో. (విసిరాడు)

రంగా: ఒరే ఒరే. తప్పురా. ఎంతో ఆలా ఆట
కూడు.

గణ: మరి మనం చేస్తున్న పనేమి?...

రంగా: అవునూ నా సిగరెట్లు పెట్టి ఖాళీ అయి
పోయింది. మొత్తం ఖాళీ చేశారేమీట్రా డూంపానుల్లారా

సూరి: నువ్వు హాస్టువిగదా. ఇదే నీయిల్లు. నీయింటికి
మేముచ్చాం. మా ఆటమేము ఆడుతుంది. మా సిగరెట్లు మేము
కాల్చుకుంటే ఏం కాల్చుంటుంది; నువ్వు పోవాలి?

రంగా: ఇప్పుడవున్నాను. ఎవరో ఒకరు వెళ్ళి సిగరెట్లు
తెచ్చి పెట్టండి

సూరి: నేను మాత్రం వెళ్ళను. నా భయం. ఈ రాత్రి
ఎవరిపాదాల దగ్గరైనా చోటిస్తే, పడుకుని పొద్దున వెళ్తాను.

వెంకు: సిగరెట్లకి

సూరి: కాదు. మాయంటికి.

రంగా: పోనీ. గణపతి

గణ: నేను వెళ్ళవోయ్. నావల్ల... నినిమాహాలు
దా... పోవాలి. ఇక్కడెక్కడా పోవులండ.

రంగా: పోనీ. సూరి నువ్వు వెళ్ళు. వాడికి భయం.

గణ: ఆపలు నాకెందుకొచ్చిన... న మోయి ఇది
ఆపలు... అప్పుడే... తీసుకో

రంగా: పరోపకారం ఇదం శరీరం అన్నారు.

సూరి: వెదవ శరీరం.

రంగా: పోనీ అదే. అందుకని ను... వెళ్ళాలి మరి. వెళ్ళి
ఎంతకప్పు నువ్వు ఒక స్ట్రోక్ పోతే... తీసుకో.

వెంకు: రింకా... ఆగు. పాను. అబ్బాయిగాడి జేబులో
సిగరెట్లు పెట్టి వుంటుంది. నిద్రపోతున్నవాడికి సిగరెట్లువిండుకు
కల్లోకూడా కాల్చుకోతేడు. నెమ్మదిగా జేబులోంచి లాగురా సూరి.

సూరి: దొంగతనంగానా; జన్మలో అలవాటులేదు మనకి!
కానాల్సిన మేలుకోలుపు పొడి లేవుతాను. కావలసినవాళ్ళ అడు
క్కోండి.

వెంకు: అరిగితే, కాల్చిపారేసిన ముక్కకూడా ఇవ్వకు.

రంగా: ఉండంద్రా.... నేనేవెళ్ళి తీస్తాను (నెమ్మదిగా జేబు
లోంచి తీశాడు)

అబ్బాయి: దొంగ దొంగ....నన్ను దోచుకుంటున్నారు....

రంగా: ఏమందియో నీదగ్గర దోచుకోవాలి.... సిగరెట్లు
పెట్టెతప్ప.

అబ్బాయి: అదే, అదే దోచుకుంటున్నారు దొంగలు.
దొంగలు. పేకాట దొంగలు. ప్రపంచమంతటా దొంగలు

వెంకు: కంవరిస్తున్నారా?

అబ్బాయి: లేదు, మేలుకొనే కలపెడతన్నాను. ఎవరో
నా జేబులోంచి సిగరెట్లు పెట్టె లాగారు.

రంగా: ఎవరో చెప్పుకో చూద్దాం.

అబ్బాయి: చెప్పుకోలేను.

వెంకు: ఒకే నిద్రమత్తూ. చెయ్యి వాసనచూస్తే తెలిసి
పోతుందిరా.

అబ్బాయి: నేనిప్పుడు... కుక్కలాగా చెయ్యి వాసనచూసి
దొంగని కనిపెట్టలేదు.... నిద్రలో వున్నాను.... డిప్లర్ చెయ్యి
కండి (చుట్టుకుంటే, రంగారావుని పట్టుకొని) దొంగ దొంగ
దొరికాడు.... ఒరే దొంగరావు నువ్వు తీశావు పెట్టె.... సరే తీస్తే
తీశావు.... అందులో అరు సిగరెట్లుంటాయి, రెండు నాకిచ్చేసి.
తక్కిన నాలుగూ మీరు కాల్చుకోండి. తెల్లారేసరికి ఆ డాకీ
మాత్రం తీర్చండి

గణ: ఏమి జ్ఞాపకం! ఏమి జ్ఞాపకం. అబ్బాయి, నువ్వు
ప్రతికాలవేదివి నిద్రలో కూడా చూడగల శక్తియుక్తుడివి.

సూరి: గణపతి.... పేరు గణపతి, విద్యలో శుంఠపతి.
శక్తియుక్తులేమిటి.... నోర్మ్యువోయ్.

గణ: వీడు రెండుగేయాలు గీశాడు. ఒకటి పత్రికనుంచి
తిరిగిచ్చింది. ఒకటి వెయిర్ కాపీలో వుంది.... వీడు మనశాసను
తప్పుపట్టుట అంటే ఆంధ్ర భాషామతల్లి.... దేశభాషలందు లెన్న
యినదానా.... నీకెంత దగ్గతిపట్టె.

రంగా: పంచవయ్యా బాబూ.... అలా ఎంతసేపు తోము
తావు? ఎంత తోమునా తెల్లబడి సిగనిగా తళతళా వెతిసేవి....
ప్రాతలు. ఎంత తోమునా మెరవవు సరిగదా, అరిగి నలిగేవి
పేకలు. ఈ సత్యం తెలుసుకోందోయ్ మూఢజనులారా.

సూరి: తెలుసుకుంటాములేవోయ్ మరీ జనాదమా. పంచ తానుగాని, పంచేముందు ఒక్కడమ్మ కొడుకు. అలా వెళ్లి చూపు చూస్తావేమిటయ్యా. అట్టాయి పెళ్ళిలోది ఇవ్వవయ్యా ఒకటి....

రంగా: ముష్టిలోముష్టి వీరముష్టిట... తుకు. (ఇచ్చాడు)

వెంకు: నాకింక ఆదాలని లేదయ్యా లేచి) నేను వెళ్తున్నాను.

రంగా: రాంగ్ డిక్టేర్ చేసినందుకు బిచ్చులు ఆడగడం లేదు లేవయ్యా.... ఇంకెందుకూ పోవడం?

వెంకు: నిర్దరోస్తోంది.... పొద్దున్నే లే: లి.

గజ్జె: అందరం లేవల్లేవోయ్ పొద్దున్నే అందరికీ వస్తాయి పొద్దున్నులు.... నీకేకాదు.

సూరి: పట్లకూడా అందరికీ వుంటాయి... నీకేకాదు.

వెంకు: మీ అందరి దారి వేరు నాయ మా యింట్లో మా నాయన చూపేదారి వేరు.

రంగా: తండ్రివాటు బిడ్డా. పంచేశాం. ఈ ఆట ఆడేసి, వెళ్తు.... వెళ్ళి తండ్రిదగ్గర భయపడు.

వెంకు: (కూచుని ముక్కలు తీస్తూ) ఆ చూపించి చంపు తాత్రా.... మిత్రులంకే మీరే మిత్రులు.

సూరి: ముక్కలాగుతూ) జోకర్.

వెంకు: వెళ్తుందా?

సూరి: నిర్దరోసి వెలవడం ఆన్నమాట. రాలేదు.

గజ్జె: నిర్దరోసిందిరోయ్ జోకరు.

వెంకు: నిర్దరోసి ఒక పెద్ద జోకరువు. నీకు మళ్ళీ జోకరా?

సూరి: నిర్దరోసి చెల్తాట. ఇవాళంతా ఇలాగే వుంది. లేచి నప్పుడు ఎవరికీ చూశానో.

వెంకు: నిర్దరోసి లేవడం ఎక్కడ.... రాత్రంతా ఆడతూనే వుంటే.

సూరి: నిర్దరోసి తక్కుముందోయ్ ఎప్పుడులేస్తే ఆప్పుడు. (పేకపారేసి) నిర్దరోసి లేడు. గుమ్మంలో నిలబడి ఓ గాట్టి రమ్ము కొడితేనేగాని... (వెళ్తుడు).

గజ్జె: నిర్దరోసి బిచ్చు నాయన. లోపల కాల్యకుండా అంటే నా ప్రాణానికి నిర్దరోసి (సూరి బయటికి వెళ్తున్నాడ) ఇదిగో సూరి. సిగరెట్ల బిచ్చుముందు ఆ పెట్టెమీద వుండే వార్నింగ్ చదివే కాయస్తా... (వెళ్తుడు)?

సూరి: నిర్దరోసి వార్నింగ్ కాల్యనివ్వకే. కాల్యి మానేసిన వాళ్ళకివోయ్.... (వెళ్తుడు) కాదు (వెళ్తుడు).

రంగా: నిర్దరోసి (వెళ్తుడు) ఒరే సూరి. అనలే భయడతావు.... ఆ పేకల్లో పీడిపోకే నిర్దరోసి వెళ్తావు?.... ముక్కవెయ్యవయ్యా.

గజ్జె: పేకల్లో వెళ్తు.

రంగా: నిర్దరోసి వెళ్లివస్తేనా? తలుపు దగ్గర నిలబడి వున్నాడా.... (వెళ్తుడు) సూరి.

అబ్బాయి: నిర్దరోసి తిరిక్కిపడి లేచి) ఎవరు.... ఆ.... పిలిచారా? ఎవరు ఎవరు ఎవరు.... పిలిచారు?

గజ్జె: (నిర్దరోసి తిరిక్కిముందు అరిచినట్టు) సూరీ... రంగా రావూ.... పిళ్ళాడే... పిళ్ళా... నిదపో.

అబ్బాయి: నిర్దరోసి రంగారావుని సూరి పిలిచాడా? త్రైవేంక యిందే?

గజ్జె: పడినట్టు.

అబ్బాయి: నిర్దరోసి చెప్పవోయ్. ఇంత రాత్రివేళ ఇంకా పదిన్నరా? అవున్నా... నా.... మీకు త్రైములు తెలివు. తిది వార నక్షత్రాలు తెలివు... నా మనయజ్ఞంలో పడిపోతే, అంతే. మారీచ సుఖాహుళ్ళు తాటకులూ ఎవరోచ్చి గోలచేసినా ఈ యజ్ఞం మూత్రం దీర్చుకోకాదు. త్రైము వదిగ్గా చెప్పండ్రా....

రంగా: అంతే విషయం. ఒంటిగంటా పదినిమిషాలైంది. నమ్ముతావా.... నాది పీడియో త్రైము

గజ్జె: నాది పీడియోనా ఒంటిగంటా ఇంకా కానేలేదు.

రైల్వే త్రైముగదూ, (వెళ్తుడు) స్టో. వెంకు: మనోగోష్టల్ త్రైము.... ఒంటిగంటా అరే.

అగిపోయిందేమిటి....

గణ: మధ్యాహ్నమే బహు కష్టమే జరుగింది.... పోస్టల్ ప్రముగదూ. (అబ్బాయి సురక విసిస్తుంది)

వీడికి, పిల్లలను పంపించి నిద్ర. (కృష్ణవంతుడు)

వెంక: దండంబువంతుడు. అబ్బాయి వలసిన లాభాలు పోగొట్టుకుంటున్నాడు.... నిద్రలో పడిపోయాడు. (ముక్కలు వడేసి) గొప్ప కార్టోచ్చురదిలే. అసలూ, ఆరంభం లోనే ఆటయిపోయినట్లనిపించింది....

రంగా: ఇందాక అబ్బాయి నీకు రావని దానికే రెట్టింపు కొట్టావురా నాకంటే. మనదే అలీకాంటే.. ఇంద- (దబ్బిస్తాడు)

గణ: నలభై పాయింట్లు. ఇంద (దబ్బిస్తాడు) కలవండి, కలవండి.

రంగా: కాస్తేపు రెండు ఇద్దారా. వోరు కొడుతోంది. అలా నీనిమాహాదాకా వెళ్లి, మాంచి డి. తాగివస్తే ఎలా వుంటుంది అని?

గణ: బాగానే వుంటుందిగాని, వె దానికి శక్తిలేదు. ఉన్నా ఓపిరిలేదు.

వెంక: ఆ నీనిమాహాదా, ఆ డి. కాజాన్నీ లోపేసి. మాయలుచేసే మాంత్రికడిలాగా ఇక్కడికే ప్రియ.

రంగా: పిచ్చివాడా! మాయచేసేక వుంటే ఆవస్థి ఎందుకోదు. ఒక్కటి మాత్రమే సృష్టించు గుణా:

గణ: కరక్ట్. కరక్టయిన మాటన్నావు (లేస్తూ) ఎలాగూ అట ఆపాంగనక, ఏకంగా ఆపేసి ఇళ్ళ బయల్దేరితే ఎలా వుంటుంది?

రంగా: పోందరా. నాకూ విద్దరొస్తో రేపు ఆదివార మైనా కాదు. అర్ధవగలు దాకా పడుకోవచ్చు

వెంక: ఆపుదాంగాని, గెలుపు ఓటము ఎలా వున్నాయి? నాది, ఇరవైదాకా పోయింది.

గణ: పోయినవాడే ఎప్పుడూ ఎమంటే చెబుతాడు. గెల్చిన వాడెవడూ చెప్పడు.

రంగా: నేను గెల్చాను. రూపాయి వర. అందులోని రూపాయి చెల్లదు.... సూరిగాడు ఎంతకొట్టా.

గణ: బాగానే కొట్టి వుంటాళ్లే. సాంకాలం నుంచి ఒకతే గెలుపు. అదిగో మాటల్లోనే వచ్చాడు. (సూరి వస్తాడు) ఏంరా. ఎంత గెలుపు?

సూరి: గెలుపా.... భలేవాడివి.... ఏదో పీ ఖర్చు అంతే.

గణ: ఎన్ని సగరెట్లు కాల్యావోయ్ వన్నం దాపా?....

సూరి: నీకెందుకు బాబ్బునాల్లకష్టం. తిన్నయినాంలెలు పాను. బనా కాల్యబుద్ధి కాలేదు. ప్రకృతి అవకం చేస్తూ కూచున్నాను.

గణ: ఓహో.... రాత్రి.... చీకట్లో.... ప్రకృతి అవలోకనం.... చీకటి కవిలా వున్నాడు.

రంగా: అది వీడికి ఇక్కడే ఓ మంచి బిరుదు ఇద్దాం.... ఇలా కూచోండి ప్రకృతి అవలోకనం గారూ.... ఈ కుర్చీలో కూచోండి:

సూరి: ఎందుకు?

రంగా: అంటే మీరంతా ఇలా చుట్టూ నిలబడండి (బలవంతంగా కా దెడతాడు) మహాశయులారా! శ్రీ సూరి గారికి, మీ అందరి మనంలో "కటిక చీకటి కవి" అన్న బిరుదు ఇచ్చి గౌరవిస్తున్నాను. చప్పట్లు కొట్టండి. (తక్కినవాళ్లు, అతనూ చప్పట్లు కొట్టారు)

గణ: కటిక చీకటి కవి గారికి-జై (అందరూ ఆనందంగా జైజై అంటూ వచ్చారు. తెలివైనక పెద్దగోల వినిపిస్తుంది. అందరూ సీరియస్గా వుంటాయి అలా చూస్తారు)

రంగా: అది ఏమిటా గోల!

వెంక: దొంగల దొంగ అని కేకలు వేస్తున్నారా చూచాం వుండు. (దొంగల దొంగ వరకూ వెళ్లి చూస్తూ పుటాడు. "దొంగ, దొంగ" అని పిలుస్తూ వున్నాడు. పట్టుకోండి, పట్టుకోండి" అని కేకలు వినిపిస్తాయి)

గణ: ఏమిటా దొంగ వెడవ, పాసిపోతున్నాడులా వుంది. మనం కూడా వెళ్లితే....

రంగా: ఇంకా వుంది పరుగెత్తుతున్నారు. మనం కూడా వెంట బదలా మనం వెళ్లి రందోయ్, నాలుగాటలు వేసుకుంటాం, తెల్లారేలోగా

గణ: అసలు దొంగతనాలు ఎక్కువై పోయినాయోయ్. అలాగే దొంగలు

వెంక: వచ్చిన చమత్కారం చూపించావోయ్- దొంగ కనాలు ఎక్కువై దొంగలు ఎక్కువకారా. దొంగలు ఎక్కువయితే దొంగతనాలు ఎక్కువకావా?.... (నవ్వాడు)

గణ: సరే... దొంగంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది. మా గ్రామంలో ఇలాగే రాత్రి దొంగాట ఆడు....

రంగా: దొంగాట!

గణ: సారీ, దొంగాట ఆడుతున్నాం. ఓ దొంగ ఎలా ప్రవేశించాడోగాని, వెళ్లి పట్టేతాడు.... ప్రవేశించడం ఏమిటి.... (ఆత్రుతగా ఒక కుక్క, పరుగెత్తి లోపలికి వస్తాడు. తలుపు గడియవేసి. అక్కడ దొంగలుంటాడు. మానిన గడ్డం. బట్టలూ, ఏకరంగా పుస్తాడు. ముటలు కక్కుతున్నాడు) ఆరే! ఎవరిది?.... ఎవరునువ్వు?....

అతను: (అందరూ పడుతూ, రెండు చేతులూ జోడించి) అయ్యా! నన్ను కనిపించండి, కేకలు వెయ్యకండి. దొంగ

దొంగ' అని నన్ను తడుముతున్నారు. నాకే తెలివంది. మీ యింటి తలుపులు తీసివున్నాయని, ఇలా లోపలికి వరగెత్తుకొచ్చావంటి. నన్ను క్షమించండి కాస్తేపు నాకు క్షణ ఇచ్చారంటే, వెళ్ళిపోతావంటి....

గణ: ఓహో! దొంగ దొంగ అని తడుముతున్నది విన్నా?.... సువ్వు మాకు దొంగకావన్న మాట.... బేమ్!.... రా, కూచో... పేకాడుకుందాం. వచ్చా?

వెంకు: ఏమిటా నీవేళాకోళం! పట్టిపుజెప్పక!

రంగా: అవలు నిన్నెవడు రమ్మన్నాడు చూడ లోవలికి?....

దైర్యంగా ఎలా రాగలిగావు.

గణ: వచ్చిన వాడివి సొంతఇల్లు లాగా, తలుపులు కూడా వేసి వస్తావా....

అతను: నన్ను క్షమించండి సార్... భయంపేసి ఇంకో దారిలేక, ఇలా పరుగెత్తు కొచ్చాను సార్.... మీరు క్షమిస్తే ఏం జరిగిందో చెబితాను సార్....

గణ: క్షమించకపోతే, ఏం జరిగిందో చెప్పవచ్చు మాట.

వెంకు: మేము క్షమించనూ అక్కర్లేం. సువ్వు కథలు చెప్పనూ అక్కర్లేదుగాని, ఒరే, వీళ్ళ కళ్ళుండ్రా. పోలీసుల్ని పిలుచుకు వస్తాను (వెళ్ళబోతాడు)

అతను: అయ్యా, ఆగండి! నా బయటికి వెళ్ళండి

వెంకు: నీమాట వినేదేముందయ్యా. సువ్వు దొంగను కావటావు. అంతే గదా.

అతను: మీరంతా నన్ను క్షమించండి అనవసరంగా మీరు నన్ను దొంగను చెయ్యకండి. ఒక్క మిషం నామాట విని, నమ్మకం లేకపోతే అప్పుడు మీం స్వం వచ్చినట్టు చెయ్యండి

రంగా: వరే, చెప్పు.

అతను: మా తండ్రిగారికి సీరియస్ గా ఉండండి. డాక్టర్ని పిలుచుక వెళ్లాలని బయల్పెరావండి. అలా గబగబ వస్తూ వుంటే, ఒక ఇంటి దగ్గర కేకలు వినిపించి, ఆగిపోయా అంటి. ఒక ముసలావిడ "దొంగ దొంగ. నా గొయసు కత్తి అంటే" అని కేకలు వేసినవంటి. ఆ కేకలకి నేను అటూఇటూ చూస్తూ రోడ్డు మీదనే నిలబడ్డానంటి. అంతలో ఇంట్లోంచి వచ్చిన దారు బయటికి కొచ్చి, నన్ను చూశారంటి చూడగానే 'దొంగ దొంగ' అంటూ నావెంట బద్దారంటి. నేను కాదంటున్నా వినిపించుకోకుండా, తడుముతున్నారంటి వాళ్ళ చేతుల్లో చిక్కితే, ఎలాగూ నమ్మరు. వైగా నన్ను చిత్రవధ చేస్తారు. డాక్టర్ని పిలుచు వెళ్ళకపోతే, మా తండ్రిగారు ఏమైపోతాడో.... అతంగార్లో పరుగెత్తానంటి ఎక్కడై నా కనిపించకుండా వుండి. త్యాగం చేసిపోదాం అనుకుంటూవుండగా, మీ యింటి తలుపులు తీసి వుండడం, లోపల

దీపం కనిపించాయంటి. పరుగెత్తు కొచ్చాను. అయ్యా ఇదంటి సంగతి ఒక్క నిమిషం నన్ను కాపాడారంటే, డాక్టర్ని తీసుకుని వెళ్ళి మా తండ్రిగారిని దర్శించుకుంటానంటి....

గణ: (పరాజన వప్పుడుతా తక్కిన వాళ్ళవరూ కూడా గొల్లన వప్పుతారు)

వెంకు: గొప్పకథ కల్పించావోయ్. నీవు దొంగవేళాడు. మంచి కథకుడివీ, కల్పనా కల్పివీ కూడా. ఆహా.... ఏమి మా అదృష్టం. ఈ అర్చిరాత్రి మీ దర్శన భాగ్యం కలిగింది. దొంగ కథా చక్రవర్తి.... భాగ్యకం సుస్వాగతం.... (అని లోనికి తీసుకొచ్చి కూర్చోబెట్ట బోతాడు. తక్కినవాళ్ళ వప్పుతారు)

అతను: మీలా వచ్చకండి సార్.... నన్ను ఎగతాళి చెయ్యకండి. నేను చెప్పింది అక్షరాలా నిజం సార్....

గణ: నిజమే... నిజమే.... నీవంటి దొంగమారాజు నిజం చెప్పక అదిర్లం చెబుతాడని మేము అనుకుంటామా.... ఎంతమాట! వరే, ఓ ప్రశ్న. సువ్వు దొంగవి కావన్నాడు, వాళ్ళ తరిమితే ఎందుకలా పరుగెత్తావు?

అతను: చెప్పానుగదంటి. నేను కాదని చెప్పినా వాళ్ళ నమ్మరు. పోలీసుల్లేవరకీ ఈడ్చుకెళ్తారు. (ఎదుస్తూ) డార్లొ కాదతారు. నేను దొంగనుకావని ఋజువు కావడానికి ఎంతసేపు పడుతుందో! ఆలోచించు నాన్న ప్రాణం....

వెంకు: ఆసలూ. నీకు నావ అనే వాడున్నాడా అని!

రంగా: ఉంటే అతని పేరు?

అతను: రంగనాథం అంటి రిలైట్లు హెచ్చాల్తారు.

గణ: ఈవూర.... అలాంటి హెచ్చాల్తరి పేరు నేను విన్నదూ వినలేదే....

అతను: ఈ డివి వాళ్ళం కాదంటి. ఇక్కడ నాకు కొత్తగా ఉద్యోగం వచ్చిందంటి. అందుకని తల్లిని తండ్రిని తనుకుని ఈ ఊరొచ్చానంటి

రంగా: నీకెందులో ఉద్యోగం?

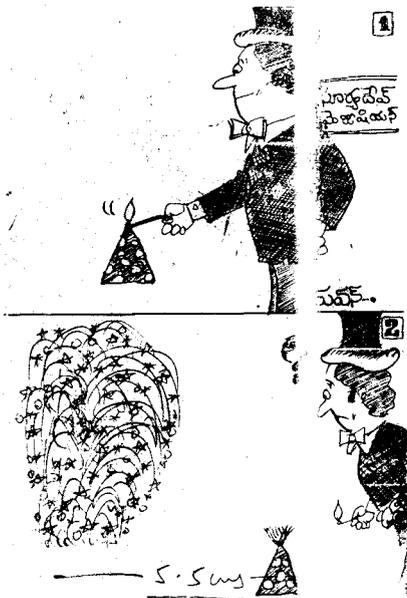
గణ: అఖిలభారత చోర సంఘానికి కార్యదర్శి. (వప్పు తాడు)

అతను: యవ్వనీటి అని ఓ ప్రైవేట్ కంపెనీ వుండంటి. అందులో గుమాస్తాగా వచ్చానంటి.

రంగా: అవును అది దొంగ కంపెనీ. ఆ కంపెనీ మీద ఏవో కేసులున్నాయే

గణ: అందుకే మీడుకూడా అక్కడ చేరాడు

అతను: అతేసుక, అవిషయాలూ నాకేం తెలీవంటి. నేను కొత్తగా జేరాను. నావంటి నేను మానుకుంటూ బతుకుతున్నాను. వారం రోజులుగా మా తండ్రిగారికి సుస్తీగా వుండడంతో తెలవు పెట్టి, అయన్ని మానుకుంటూ ఇంట్లోనే వుండి పోయానంటి....

చూపినట్టే చూస్తారు. ఐనా, ఓ నిమిషం మిస్టర్ దొంగ. నీదగ్గర ఏమైనా అయిందా. ఐమీన్. కత్తి, చాకు, జ్జేడల్లాటివి, వున్నాయా? ఉంటే కిందవదేయ్.

అతను: అలాంటివేం లేవదీ
 నెంకు: ఓరి, నీజేబుల్లో ఏమున్నాయ్.

అతను: ఏమీలేవదీ ఒక్క రెండు రూపాయల నోటు మాత్రం వుందంటే.

గణ: ఓరి, మైడియర్ దొంగరాజా. దొంగలించిన ఆ గొలుసు ఎక్కడ దాచావ్. ఒక్కసారి చూపించవ్. కళ్లారా చూస్తాం.

అతను: నీవనట దొంగలించ దండి. నాకేం తెలియ దండి.

గణ: ఓరి రాస్కెల్. (చట్లమని లెంపకాయ కొడతాడు) ఇంకా అబద్ధం అచావంటే చీరేస్తాను.

రంగ: ఒరి, మనకెందుకురా గోడవ వీడివంగా ఆ పోలీసులే చూసుకుంటారు స్టేషన్లో వెళ్లి, మోచేకులమీదా, మోక్కాళ్ల మీదా లాటిదెబ్బలు కొడితే, చచ్చినట్లు కిం చెప్తాడు వదండి. బంటలు జనానికి వచ్చజేస్తాం. వాళ్లో నాలుగు దరు వులువేసి. లాకులపోతారు (అంతాకలిసి పట్టుకుని. అతన్ని ఈడ్చుకెళ్తూ వుంటారు అతను. "నన్ను రక్షించండి సార్.... నన్ను నమ్మండి సార్.... నేను దొంగనికాను సార్" అంటూ వుంటాడు. అందరూ కలిసి, అతన్ని యిటికి తీసుకుపోతారు. ప్లేజి ఖాళిగా వుంటంది. అవతలకు వెళ్ళగానే అందరూ కలిసి. "దొంగ.... దొంగ.... దొంగదొరికాడు.... దొంగదొరికాడు.... తండి.... రండి...." అని కేకలు వేస్తారు దూరంగా, "దొంగ దొంగ.... ఎక్కడ, ఎక్కడ.... దొంగ...." అని కేకలు విప పించి- దగ్గరవుతాయి. "ఇదిగో దొంగ.... వీడేదొంగ" అని వీళ్ల గొంతులు. "వీడా.... ఓరి దొంగ వెదవ.... నడవు. పోలీస్టేషన్కి" అన్నవచ్చ గొంతులూ వివిపిస్తాయి. మధ్యలో అతను "నేను దొంగని కాను బాబూ.... నన్నొదలండి" అని అరుస్తూ వుంటాడు కేకలన్ని నిదానంగా తగ్గిపోతాయి (అంతా లోపలికి వస్తారు)

రంగ: (పవేశిస్తూ) అమ్మయ్య! ఇవాళ ఒక మంచిపని చెయ్యగలిగాం.

అబ్బాయి: ఎంత నటన. ఎంత అమాయకత్వం నటించాడు! అసలే దొంగలంతా ముందుగా సబనాలయాల్లో శిక్షణ పొంది వస్తారేమిటని నా అనుమానం. ఒక్కొక్కడు ఎంతెంత చుహానటుడు.... పాం.... నీకేమీ లాంటి నా నిద్రచాడయింది. ట్రైమెంక;

గణ: అంత. పడుకుంటూ ఇప్పుడు నీకు ట్రైమెండుకు?

అబ్బాయి: ఏంలేదు, నిద్రవేళ దాటి పోయిందిగనా, ఓ నాలుగు అటలు తిని, కొడికూతలుకూ సేదాచుని.

నెంకు: అయివ్.... రండి.... పంతుతాను రండి.... (గణ పతి, అబ్బాయి, రంగ కూచుంటూ వుంటారు)

రంగ: సాడనోయ్. నాకింక ఓపికలేదు. దొంగాడితో

నెంకు: బావుంది, అంతా బావుంది ఇంకా కిత్ మది మేము బాకానీ కొడుతూ కూచోలేం గా. పద పోలీస్టేషన్కి పోదాం. మేము నిన్ను దార్లో కొట్టం. ఏ బాట అనం. పద.

అతను: సార్. సార్.... నన్ను నమ్మండి సార్.... నామాట వివండి సార్....

నెంకు: ఒరి, పట్టుకోండ్రా వీజ్జి చూసుకోని వచ్చజేస్తే డ్టం. (అంతా దగ్గరకి వస్తూ వుంటారు)

అతను: ఎడ్లసార్.... మీ కాళ్లు పలుకుంటాను సార్.... దాక్కిరి ప్లియ్ కెళ్లక తర్వాత వచ్చజేస్తుంది సార్.... సార్....

అబ్బాయి: (నిద్రలోంచే) ఒరియ్, ఏమిటాగోల.... కొత్త కంఠం ఏదో వివిపిస్తోందేమిటి?

గణ: గొంతు కాదురా నాయనా, నీ జేబు క్లాల్తి. దొంగ అబ్బాయి: (తెలిగ్గా) దొంగా (నర్దుకున భయంగా) దొంగ....

అమ్మో దొంగ.... దొంగ.

అతను: అయ్యో. కేకలు వెయ్యకండి సార్. నన్ను నమ్మండి సార్. దేవుడిమీద ప్రమాణం చేసి చెబుకున్నాను సార్....

గణ: అవునూ, మనకి ముక్కో దేవతలున్నారు. ఏ దేవుడి మీద నీ ప్రమాణం?

అతను: అందరిమీదా ప్రమాణం చేసి చెబుతాను సార్. మా తండ్రిగారి ప్రాణం కాపాడండి. నీ నేనేమైనా పర్యా లేదు సార్, ముందు దాక్కిరి పిలుచుకు వెళ్లండి నాకు అవకాశం ఇవ్వండి సార్.

అబ్బాయి: అసలేం జరిగిందిరా? మన గుహలోకి ఈ దొంగ ఎలా దూదాడురా? నాకు భయంగా వుంది ప్లండ్రా.

రంగ: సవిస్తరంగా నీకు కథం చెప్పకం ఇప్పుడు కుదరదగాని, వీడిని పట్టుకో. అందరూ కలిసి పోలీస్టేషన్కి లాక్కెళ్లం.

అబ్బాయి: నాకు భయం. అసలు దొంగంటే భయం. పోలీసులంటే ఇంకా భయం. వాళ్ల మన లందర్నీ దొంగల్ని

అదిచానా- ఓనిద్ర తీస్తేగని. (మంచంమీదకి చుంటాడు)

వెంక: (కలుపుతూ) రావోయ్ సూరి, ఆలాకూచో, అది లక్ష్మీవీటు. సూరి.... ఏమిటా దర్గా : న్నావునిద్రా?.... సూరి: అబ్బే ఊరికే....

అబ్బాయి: తమ్ముళ్ళూ! ఓ సిగరెట్టివ్వండి నాకు

వెంక: ఏవడిదగ్గరయ్ సిగరెట్లు?

గణ: కొట్టుకొడిదగ్గం.

అబ్బాయి: మొత్తం పాకెట్టు కొట్టేశా దొంగ జింట్ల ఇంట్లోపెట్టి, నిద్రంతా దివ్వర్చి చేశారు. నక్కొం వచ్చిందంటే, అటారేదు పాటారేదు-ఇంటికి పోతా.

గణ: ఇప్పుడే వెళ్ళుకురావయనా. విప్పవట్టుకుంటారు.

అబ్బాయి: రైకేరయ్. ఈ రాత్రికి ఈ గడే గతి.

రంగ: ఒరే గణవతి! చిన్న అసుమాం.

గణ: ఏమిటి? నీగది వీడికెలా గతవుతుందనా?

రంగ: అదికాదూ, ఆ దొంగ నిజంగా దొంగేనా అవి! (ముక్కలు పంచడం, అడితూవుండడం ఇరుగు చూపుంటుంది)

గణ: అదేమిటా-ఒక్కసారి అతాంటి అసుమాం వచ్చింది:

రంగ: ఎందుకో అనిపించింది,

వెంక: నువ్వు బలెవడివిరా. నాడేదో నాకం ఆడికే. అదిచూసి నిజం అనుకొంటున్నావా?

రంగ: ఏమో, నిజంగానే తండ్రికి జబ్బుగా వుండేమో, నిజంగానే దాక్కరీదగ్గరికి వెళ్ళున్నాడేమో.

గణ: ఏమో, ఏమో! నీకన్నీ అసుమాం నలే. మంచిని చెడ్డగా అనుమానిస్తావు-చెడ్డని మంచిగా అనుమానిస్తావు. నీకో పంగతి చెబుతా విను. ఆమద్య ఒక పెద్ద మర్దం బీజరి గింది తెలుసా-మనపూర్ణో? ఆ ఖానికోరు కోర్టులో అడ్డీముందుకూడా తనకేమీ తెలిదనీ, తనని విడిచిపెట్టమనీ దేవుళ్ళుండ ప్రమాణాలు చేసి ఏడిచాట్ట. కావి దాతలా వుంది. సాక్ష్యలున్నాయి. జడ్జి శిక్ష వేశాడు. చెప్పొచ్చేదేమిటంటే, దొంగతనం చేసినవాడు చేశానని ఒప్పుకుంటాడా-చంపినవాడు చంపానని ఒప్పుకుంటాడా?

వెంక: దొంగతనం దాగదురా-ఎవరిచ్చి అబద్ధాలు చెప్పినా! ముక్కతియ్యవోయ్ సూరి! ఏవీటా అలోచన?

సూరి: తీశానోయ్....ఏది వెయ్యడమా అని ఆలోచిస్తున్నాను.

వెంక: ఏదోఒకటి వెయ్యి-మనం మంచిరాసిలో వున్నాం. వెయ్యి. అదే కావాలి. (సూరివేసిన కార్డు తీస్తూ) గొప్పకార్డు ఇచ్చావోయ్ అలోచించి ఆలోచించి-అట.

(అంకా ముక్కలు పడేసారు)

గణ: ఫుల్కొంట్.

అబ్బాయి: నీకేమిటా నాయనా లక్ష్యం. కావలసినంత ఆస్తి వుంది. అంత ఆస్తి ఫుల్కొంట్ కింద ఇచ్చినా, ఇంకా కొబ్బరికోటలు మిగిలిపోతాయి. అవునుగాని ఒక ఒక్కనాడు- ఒక్కనాడు మీ తోటకి తీసుకెళ్ళి. ఒక్కకాయ, ఒక్కకాయకోపి, ఒక్కచక్క, ఒక్కచక్క నీళ్లు తాగించావురా-చెప్ప.

గణ: తాగిస్తానుండా. నాకో మంచిఅట తనీ. అందరి

చేశా కొబ్బరినీళ్లం తప్ప, కొబ్బరినూనె తాగిస్తాను. ఇంద (దబ్బు ఇస్తారు-లక్ష్మీవనాళ్లు ఇస్తారు).

వెంక: సూరి

సూరి: నాటి ముప్పై పైవలు.

వెంక: ఏదీ... (చూస్తూ) తప్పు. రెండు ఆటోమ నాలుగులు పెట్టావు కలుపు నాలుగుమాళ్లు వన్నెండు - ఈ పన్నెండూ కలుపు,

సూరి: అరే, సూరి.

వెంక: దొంగట అడకున్నావురా మనదగ్గర కనిపెట్టలే వనుకుంటున్నావా-అబ్బాయి....

సూరి: కావాలని చెయ్యలేదురా. ఏదో ధ్యానలో పెట్టేసి వుంటాను.

రంగ: నీకు ధ్యానేముందిరా-ఎవరైనా ఇళ్ళాకంవస్తున్నారా ఈరాత్రి?

సూరి: చచ్చిపోలేదు.

గణ: నిద్రమయ్యి

సూరి: అదేమి కాదురా నాయనా....ఇంద వెంకూ. ఈ ముప్పై పైవలు తీసి చిల్లరలేదు, తర్వాత ఇస్తాను.

వెంక: నోయ్ ష్య. చిల్లరఇస్తాను. ఐదురూపాయలా, పదిరూపాయలా....

సూరి: పైసా... తుండనివ్వడ్రా వీడు ఇంద, ఐదు రూపాయలకి చిల్లర ఇచ్చి (పై జేబులోంచి తీస్తాడు. నోటుతో పాటు, ఒక గొలుసు... పుండ్-చట్టున జేబులోకి నెట్టిస్తాడు).

వెంక: అదేమీ జేబులోంచి ఏదో వైకి వచ్చింది.

సూరి: ఏమో... ఏమీలేదు.

వెంక: ఒమీ... ఇప్పుడు నోటు తియ్యడంలో, పై కొచ్చింది కదరా.

అబ్బాయి: ఏదీ... నీకెందుకు? నీకు రావలసిన దబ్బు ఇచ్చేశాడుగా, చిల్లర ఇచ్చియ్.

వెంక: అదేమీ తక్కుమని మెరిసింది-అందుకని.

గణ: ఏమి... అదీ? తక్కుమని మెరిసిందట. మెరుపా, కరెంటా?... అంటేయ్, చూస్తాం.

సూరి: నేనెంచు... చూపించాలి; నా జేబులో లక్ష వస్తువు లుంటాయి. అవి నాటికి చూపించవలసిన అవసరం నాకేంలేదు.

గణ. పోనీ నీకు చూపించు. చూస్తాను.

సూరి: ఎవరికీ చూపించను. ఏం మువ్వేం ఎక్కువా, వాడికంటే?

అబ్బాయి: పోనీ చూస్తూ చూడనీరా. (జేబులో చెయ్యిపెట్ట బోయాడు)

సూరి: జేబులో చెయ్యిపెట్టకురా, మర్యాదకాదు.

అబ్బాయి: నేనెం దొంగతనం చెయ్యలేదులేవోయ్, చూపించు.

సూరి: చూపించను. ఏవడికీ చూపించను.

రంగ: చూపించరా. చూపిస్తే ఏమైంది? అందరం నేమీ తులమేగదా. అంతలో ఏమైపోతుంది?... చూపించు.

(అందరూ "చూపించాలి" "చూపించాలి" అని అడస్తారు)

సూరి: అయితేచూడండి....(తీసి) ఓదిగో బాగాచూడండి. బంగారపు గొలుసు. చూశారా? ఇంకా ఏ స్తారా? (అంతా కొయ్యబారి, అలా చూస్తారు)

రంగా: కాదు సూరి... బంగారుగొలుసు జేబులో పెట్టుకుని రావలసివంత అవసరం ఏమొచ్చిందిరా?

గణ: పేకాటలో చాలకపోతే, లాక్క పెట్టడానికేరా?

వెంకు: ఆగండి... ఒక్కనిమిసం... సూరి: కాస్తేపు ముందు నీ జేబులో ఈ గొలుసు వున్నట్టు... జేబు ఇప్పటిలా బదువుగా జారినట్టులేదు.

రంగా: అవును, అది పాయింట్ గాయంకాలం సువ్వు వస్తూ, ఇక్కడ జారిపడ్డావుగుర్తుందా- అప్పుడు జేబులోంచి చిల్లర డబ్బులు మాత్రం పడ్డాయి. గొలుసు పడలేదు.

అబ్బాయి: అంటే, ఈ గొలుసు దొంగిలినట్టికేంద నీజేబు లోకి వచ్చిందన్నమాట ఎలా వచ్చింది?...

రంగా: చెప్పరా చెప్పు!

గణ: చెప్పరా.... చెప్పు!
వెంకు:

సూరి: ఆగండి!... చెబుతాను వివేకి... ఈ గొలుసు (గంభీరంగా) ఈ గొలుసు.... నేను దొంగవం చేశాను.

అంతా: (అశ్చర్యపోతూ) దొంగతనం!....

సూరి: అవును. దొంగతనం! ఇంకా వీధిలోకి వెళ్ళినప్పుడు అటుపక్కగా వెళ్ళాను. ఆపక్క ఇంకా కిటికీ దగ్గర ఒక మువలా వెళ్ళవకుని వుంది. చిన్నదీపం తెలుగులో మెడలో గొలుసు మెరుస్తూ కనిపించింది, చాలా సులభంగా దొంగిలించి నెమ్మదిగా వచ్చేశాను- ఆ వెంటనే రోడ్డుమీద వాడెవడో కనిపించడం, వాడిని దొంగగా అందరూ జమకట్టడం జరిగాయి.

అబ్బాయి: ఎంతవని జరిగిపోయింది... పాపం. ఆ అమాయకుడిని పట్టావుమే. అన్యాయంగా వాడు పోలీసుల చేత ఎన్ని దెబ్బలు తింటాడో.

వెంకు: తన తండ్రికి జబ్బుగా వుండొచ్చు. తను దొంగని కాపాడే ఎన్ని విధాలుగానో చెప్పిచూశాడు. మనం నమ్మలేదు చూశావా. అలాగే, ఒక్కసారి కళ్లు మూసుకుపోతూ వుంటాయి.

రంగా: సూరి! వీకు ఏ న్యాయాదికా శిక్ష వేస్తాడోగాని, కఠినాతి కఠినమైన శిక్షవెయ్యాలి.

సూరి: అంటే.... నన్ను.... పోలీసులకి వప్పజెబుతారా మీరు?

రంగా: లేక పూలరథంలో ఊరేగిస్తూ ఆసుకున్నావా?

అబ్బాయి: పుష్పక విమానంకా ఏక్కి... ప్రపంచయాత్ర చేయిస్తామనుకున్నావా?

వెంకు: ఇప్పుడే నేను వెళ్ళి పోలీసులకి చెప్పివస్తాను. (వెళ్ళబోతాడు)

సూరి: వెంటూ. అనుమికందరికి ఏమన్నా విచ్చెక్కిందా? ఏదో వీలు చిక్కిందగదా అని, నా అవసరం కోసం వట్టి

చిన్న దొంగతనం చేశాను. అదేదో పెద్దనేరమైనట్లు, నేనో పెద్ద గజదొంగనైనట్లు మాట్లాడుతూ, పోలీసులకి వప్పజెబుతావంటారా? మీరు నేనోచేతులనా?

అబ్బాయి: నువ్వు నేనోచేతులనా?

వెంకు: నువ్వు నేనోచేతులనా? మాట్లాడతావా?.... నువ్వు చేసిన అన్యాయం కన్నా పెద్దదీ నేనోచేతులనా అనిపించుకోవాలి, నీవం అనిపించుకుంటుంది, వరమదోహం అనిపించుకుంటుంది.

గణ: వీడినో వాడనేమిటా. మనం ఆలస్యం చేస్తే, పాపం ఆ అమాయకుడు బలైపోతాడు. పారిపోకుండా వీడిని పట్టుకోండి.... నేను పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళి, విషయం చెప్పి వాళ్ళని తీసుకొస్తాను.

సూరి: అవును, గణవతి! మీరంతా మితిమీరి పోతున్నారు. జాగ్రత్త. ఎవడైనా మళ్ళీ పోలీసు పేరెత్తారంటే, అందరినీ పొడిచి పారేస్తాను.

అబ్బాయి: హా... అంటే, నేనోచేతులనా. కత్తెల్లా కత్తులూ, కూడా జేబులో వేసుకుని తిరుగుతున్నావన్నమాట.

సూరి: అవును, కాస్తే రివాల్యూర్లు కూడా నాదగ్గర వున్నాయి. ఈ సంగతి తెలిసినట్టికి పోలీసులవారంటే, మీ అందరినీ నామరూపాలు లేకుండా పుప్పారేస్తాను.

గణ: వచ్చింది వీడిని చూస్తారేమిటి? (పట్టుకుంటారు. అంతా: పట్టుకుంటారు) జేబులు చూడండ్రా (చూస్తారు)

రంగా: అబ్బాయి, కత్తులూ, మమ్మల్ని కాలుస్తావు, పొడుస్తావు. ఎవరదగ్గర వుంటాయి? ఏదగ్గర రివాల్యూర్ వుందంటే మేము భయపడి పారిపోతాం గదా.

సూరి: వచ్చింది.... నన్ను.... వొడలండి.

అబ్బాయి: అవును. పడ పోలీస్ స్టేషన్ కి.

గణ: అలా వప్పజెప్పినట్టే, వీడినికూడా జనానికి వప్పజెబుదాం పదండీ. అంతం తంతు, కొడుతు స్టేషన్ కు ఊరేగింపుగా తీసుకెళ్ళారు (చిడతాడు)

సూరి: ఒరే! మీ అందరికీ మతులు పోయాయా.... ఒరే, నన్ను వదిలివెళ్ళకపోతే (అంతావెడతూ తీసుకెళ్ళు వుంటారు) మిక్కుల్నందరినీ పుప్పారేస్తానో తెలుసా.... వదలండ్రా... ఒరే. మీరు నేనోచేతులనా అని, ఉన్న విషయం చెబుతే, నమ్మక ద్రోహం చేస్తారా... (అప్పటికే, అందరూ సూరిని బయటికి తీసుకుపోతారు. స్టేజీ వాళ్ళిగా వుంటుంది. అందరూ పెద్దగా కేకలు వెయ్యడం వినిపిస్తుంది.) "దొంగ.... దొంగ.... దొంగ దొరికాడు.... విజమైన దొంగ.... అపద దొంగ.... దొరికాడు.... రండి.... దొంగ దొంగ...." అని దూరంగా మనుషుల పడుగుల చప్పుడు. "దొంగ.... ఎక్కడ.... ఎక్కడ...." అన్న కేకలూ వినిపిస్తాయి. "ఇదేదొంగ.... వీడేదొంగ.... పట్టుకోండి.... పదండీ...." అన్న కేకలూ వినిపిస్తూ, క్రమంగా తగ్గిపోతుంది. స్టేజీ మీది లైట్లు, నిద్రాగా ఆరిపోతాయి. తెరపడుతుంది.

